

Der Sinn von zwölf Stunden in Bewegung

Das Festival **4 + 4 Days in Motion** bringt schon traditionell Bewegung in einer nicht traditionellen Weise auf die Bühne, Aufführungen, die die Welt durch den Holographspiegel der Gesellschaft und unserer Individualität reflektieren. Und es handelt sich nicht nur um virtuelle Realität.

Unter dem Namen **Dancing Days** hat am 16. Oktober 2014 schon zum zweiten Mal in diesem Jahr ein Tanzmarathon von Stefan Dreher stattgefunden. Es weist auf das Phänomen der Tanzwettbewerbe in den 20ern in den USA hin, die alles und nichts bedeutet haben. Die Unbeständigkeit des teuer erworbenen Erfolges, eine Teilnahme, die manchmal auch die letzte Lebenschance bedeutete. Auf der zweiten Seite stellt das Marathon die Entschlossenheit, sich selbst, eigene physische und psychische Möglichkeiten zu überwinden, dar. Mit der Vision, bis zum Ende bleiben und auf das Ziel nicht verzichten. Der Sieg bedeutet nicht immer den ersten Platz. Sowie in einem Sportmarathon präsentiert auch das Tanzmarathon die Aufforderung und die Möglichkeit, eigene Interesse und Überzeugungen zu demonstrieren. So wie als würde es auf die gemeinsame Wiege der Antike hinweisen würde, die die Gestalt der europäischen Kultur nicht nur in der harmonischen Kultivierung des Menschen vorherbestimmt hat, und diese immer wieder beeinflusst. Das war auch der Kern der Gedanke und der Motivation für die Studenten und Pädagogen des Konservatoriums Duncan Centre, aber auch der Partnerschule Koninklijk Conservatorium aus Antwerpen. Unter der Führung von **Stefan Dreher** haben sie die Aufforderung in die innere Entschlusskraft und äußere Form der Tanzenergie verwandelt.

Die Weltpremiere dieser Konzeption hat im vergangenen Jahr in November in München stattgefunden. Das erste Tanzmarathon in Tschechien ist im Mai 2014 in Prager Stadtviertel Braník abgelaufen und dauerte nur Hälfte der Zeit. Jetzt hat sich das Tanzmarathon aus der Peripherie ins Zentrum des „Geschehens“ verschoben. Alle Stockwerke des Theaters Archa und auch die Umgebung haben um 10:22 durch die Körper der Tänzer begonnen, sich unter Begleitung von reproduzierten als auch Livemusik der Musikanten aus AP Hogeschool Antwerpen zu bewegen. Ungefähr 25 Tänzer haben mit Hilfe von klar gegebenen Regeln improvisiert und dadurch sind unmittelbare Kompositionen der Bewegungssequenz entstanden, die verschiedenartig in dem Raum verteilt waren und mit maximaler Innerkonzentration und im vereinigten Rhythmus durchgeführt wurden. Die erlaubten Pausen wurden oft gar nicht ausgenutzt und die Moral ist auch bei Abwesenheit des Publikums nicht niedergesunken. Die in solcher Weise entstandene Tanzbewegung und auch geringe Tanzbewegung wurde natürlich mehr sparsam durchgeführt, manchmal haben diese Bewegungen fast meditativ gewirkt. Aber umso mehr haben sich mit der gehaltenen Spannung der Energie die einzelnen Persönlichkeiten der Tänzer kristallisiert.

Und so, während andere Leute es inzwischen geschafft haben, in eine andere Stadt und zurück zu fahren, ihre alltägliche Pflichten abzuarbeiten, eine andere Aufführung des Festivals zu besuchen oder über ihre Zukunft ohne Tanz zu debattieren, tanzten die Teilnehmer des Marathons immer noch. In zwölf Stunden wurde ihre Aktivität aber nicht zu einem Stereotyp, sondern zu einem Manifest der Entschlossenheit. In den letzten zwanzig Minuten hat die Bewegung aller Teilnehmer eine gemeinsame Euphorie vereinigt. Um 22:22 wurden sie Sieger. Sie haben bewiesen, dass sie nicht abtreten. Aber die Parallele mit dem Zivil- und Berufsleben muss man sich schon selber finden.

Author: Zuzana Smugalová

The sense of twelve hours in motion

Festival 4 + 4 Days in Motion traditionally brings innovative ways of thinking about movement, as performance, that reflects the world as holographic mirror of society and individuality each of us. And it's not just about virtual reality.

The dance marathon, which comes from the phenomenon of dance competitions in America in the twenties of the 20th century (which meant everything and nothing) took place under the name of Dancing Days at 16th of October, 2014 for the second time. Transience, heavy paid success, participation, which could sometimes mean last chance to live. On the other hand, the marathon determines to manage to overcome our limits, our physical and mental abilities, in order to prove we are not giving up. Victory is not always at the first place. As same as sport marathons represents the challenge and the opportunity to dance, demonstrate personal interests and beliefs.

Seems it like a heritage of the ancient world, which determines, and timelessly affects the form of European culture, not only the harmonious human cultivation. Ideas and motivation both for students and teachers of Duncan Centre Conservatory, and also a partner school Koninklijk Conservatorium of Antwerp. Under the leadership of Stefan Dreher the challenge changed into inner strength and determination, to the external form of dance energy.

The world premiere of the Dance Marathon took place in last November in Munich. The first dance marathon was held in the Czech Republic in May, 2014 in Braník and in its duration was halved (6 hours). Now, it moved from the periphery to the center as "events." All floors of Archa Theatre and its surroundings at 10:22 set in motion by the dancers, accompanied by recorded and also live music played by musicians also from Antwerp, AP Hogeschool. About 25 dancers improvised, based on clear given rules, creating immediate composed movement sequences, placed differently in space, danced with maximum internal concentration and unified rhythm. Breaks were often not used and the dancers kept the morality even with the absence of spectators.

Of course, there were created dance and less dance movement, showed signs of energy efficiency, sometimes almost meditatively, but more the tension was growing, more the personalities of the dancers crystallized.

While others could managed to get to another town and back, finish their everyday duties, fall asleep and wake up again, visit other theater performance, festival or an inspiring discussion about their future without dance, marathon participants were still dancing. After twelve hours, their work had not become a stereotype, but more a manifest, determination. The last twenty minutes of movements became one with a shared euphoria. At 22:22 they became champions. They proved that they can do it, do not give up. Now the parallel between the civil and professional life everyone has search for itself.

Author: Zuzana Smugalová

Smysl dvanácti hodin v pohybu

27.10.2014 09:11

evropské kultury nejen v harmonické kultivaci člověka. Podstatná myšlenka a motivace nejen pro studenty a pedagogy konzervatoře Duncan Centre, ale i partnerské školy Koninklijk Conservatorium z Antverp. Pod vedením **Stefana Drehera** proměnili výzvu do vnitřní síly odhodlání a vnější podobu taneční energie. Iniciačníkou celého projektu byla **Lenka Flory**, pro kterou to byla poslední produkce v rámci jejího současného působení v České republice.

Světová premiéra koncepce dila proběhla v Mnichově loni v listopadu. První Taneční maraton u nás se uskutečnil v Braniku v květnu letošního roku a byl v délce svého trvání pololetní. Nyní se z peněhne přesunul do centra „dění“, všechna podlaží Divadla Archa a jeho okolí se v 10:22 hodin rozpoňbovala těly tanečnicků za doprovodu reprodukované i živé hudby produkované hudebníky z taktéž antverpské AP Hogeschool. Asi 25 tanečnicků improvizovalo s jasně danými pravidly, kterými vznikaly bezprostřední kompozici pohybové sekvence různě umístované v prostoru, prováděné s maximálním vnitřním soustředěním a v jednotlici rytmizaci. Dovolene přestávky nebyly často ani využity a morálka neklesala ani s nepřítomností diváků. Samozřejmě, že vznikly taneční i méně taneční pohyby vykazoval známky větší úspornosti, občas působil až meditačněji, ovšem o to více se s udržovaným napětím energie kryštalizovaly osobnosti jednotlivých tanečnicků.

A tak zatímco jiní stihli třeba dojet do jiného města a zpět, dopracovat si své všední povinnosti, umnout a znovu se probudit, navštívit jiné divadelní představení festivalu nebo podebatovat o své budoucnosti bez tance, účastníci maratonu stále tancili. Za dvanácti hodin se však jejich činnost nestala stereotypem, ale manifestem odhodlání. Posledních dvacet minut sledovala pohyby všech společně euforie. Ve 22:22 se stali vítězi. Dokázali, že to dokáží, že se nevzdávají. Paralelu s civilním i profesním životem už však musí hledat každý sám.

Festival 4 + 4 dny v pohybu tradičně přináší netradičně uchopený pohyb jako prostředek performance, která odráží svět holografem zrcadla společnosti i individuality každého z nás. A nejedná se pouze o virtuální realitu.

Pod názvem **Dancing Days** se 16. října 2014 uskutečnil letos už druhý **Taneční maraton**, který odkazuje k fenoménu tanečních soutěží v Americe ve dvacátých letech 20. století, jež znamenaly vše a nic. Pomíjivost druze vykoupeného úspěchu, účast, která někdy mohla mít i význam poslední životní šance. Na druhou stranu však maraton představuje odhodlání k překonání sebe sama, svých fyzických i psychických možností, s cílem dokázat to, nevzdát se. Vítězství se nemusí vždy měnit 1. místem. Stejně jako sportovní maraton představuje i ten taneční výzvu i možnost demonstrace osobního zájmu a přesvědčení. Jako by se odkazoval k společné kolébce antiky, která předurčila a nadčasově stále ovlivňuje podobu

Soutěž o vstupenky na představení Uter Que

Soutěžte o vstupenky na třetí ročník festivalu Nová generace

SEDMÁ ROČENKA JE JIŽ V PRODEJI!

Kurzy ARGENTINSKÉHO

GALAVEČER K 50. VÝROČÍ ZALOŽENÍ BALETU PRAHA
 16. 11. 2014 19:00
 Stavovské divadlo / Proze
PRAŽSKÝ KOMORNÍ BALET
 PRAGUE CHAMBER BALLET